

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg takker fru Peschardt for forklaringen på de 156 mia. kr. Jeg må indrømme, at jeg sådan synes, at jeg hørte en undertone gående ud på, at de landmænd investerer jo tosset. Men det var ikke det, der mentes.

Men de er jo nødt til at investere. De lever jo under et næsten frit markedsøkonomisk system, og det ønsker vi vel egentlig også de skal. Jeg vil sige, at selv om de så lagde om til en anden form for produktion alle sammen, økologisk produktion, så ville den jo også foregå under et markedsøkonomisk system, hvor der ville blive et prispres, hvis alle gjorde det.

Det går jo kun en tid, hvor man finder en niche, indtil alle andre også vælger den niche, og så lever man dér under det samme pres, som dansk landbrug gør nu, og det er jo egentlig det produktionssystem, som gør os alle sammen velhavende og gør, at vi alle sammen har råd til at bruge mindre og mindre på vores fødevarer og bruge meget mere på andre ting.

Men vil De Radikale et andet system, når man snakker om det dér?

(Kort bemærkning).

Vibeke Peschardt (RV):

Først til hr. Christian Mejdahl: Jeg har jo ikke en fuldt færdig definition på et industrilandbrug eller et specialiseret landbrug.

Men det, man kan se, hvis man læser redegørelsen, er jo den strukturudvikling, der har fundet sted på mejerier og slagterier. Det er den samme strukturudvikling, som finder sted i primærproduktionen.

Godt nok er gennemsnitsstørrelsen på et brug i dag 46 ha. Mange af dem vil jo inden for en kort årrække – det kan vi jo se på alle kurver og beregninger – være deltidslandmænd, hvis de ikke allerede er det. Det vil sige, at de, som bliver tilbage, bliver virkelig store. Det bliver store fabriksindustrier. Det er jo allerede ved at komme jævnfør hele debatten om den store svineproduktion som et af de steder, der måske lige bortset fra mund- og klovsyge og importforbud i USA for tiden er dér, hvor de store penge tjenes. Det er den ene ting, jeg vil sige.

Den næste ting, jeg vil sige, er: Vi ved jo, at vi inden for en 10-års-periode – det tog jeg ikke med i min tale, jeg sprang det over, men det står der faktisk – kommer ud for, at EU's landbrugsordninger skal laves om på en sådan måde, at hektarstøtte og dyrepremier og den slags anta-

gelig forsvinder. Det vil sige, at det milliardbeløb, som vi har hørt her i debatten – nu ved jeg ikke, om det er 9 mia. kr. eller 14 mia. kr., jeg tror, det er 9 mia. kr., og andre har sagt 14 mia. kr. – som dansk landbrug får i øjeblikket til eksport, men også til primærlandmænd i direkte tilskud, falder væk. Hvis det skete i morgen, så ville det hele jo gå rabundus, er jeg sikker på, og det er jo også derfor, jeg har nævnt gældsprocenten, altså gældsbyrden. Jeg har ikke nogen løsning på det, og det tror jeg heller ikke, at landbruget har, men alle er jo enige om, at man skal afskaffe den type landbrugsstøtte.

Men jeg mener, at vi har et højt specialiseret landbrug, at der er meget industri over det, at der også laves meget god kvalitet, og at der også tjenes mange penge. Det fik jeg måske ikke med før, men det mener jeg. Men det betyder altså, at det landbrug, som vi kendte det med stokroser og fra eventyrbøgerne osv., er forbi, og landmændene sidder faktisk helt alene rundt om på deres gårde to og to. Der er heller ikke råd til folkehold de fleste steder.

Så til fru Annie Lunde Hansen ...

Anden næstformand (Henning Grove):

... Næ, det er det ikke. Tiden er gået.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Ja, og det er ikke for at svare på fru Annie Lunde Hansens spørgsmål, jeg går herop, men for at sige til fru Vibeke Peschardt, at jeg var meget glad for de ord, der faldt om det gensplejsede og mærkning.

Når vi har hørt debatten her i Folketingssalen i dag, så må man jo sige, at når fru Vibeke Peschardt nu er en del af regeringen, i hvert fald er med i et regeringsparti, så var det måske gavnligt, at vi fik fremsat sådan et forslag fra regeringens side inden så længe, for jeg kan fornemme, at med Dansk Folkepartis støtte er der et flertal. Så det kunne godt være, at vi skulle have det forslag på banen.

Men jeg vil godt stille et spørgsmål til fru Vibeke Peschardt. Nu sagde fru Vibeke Peschardt noget om det med at få forbrugerne til at ofre noget mere på de madvarer, som de vil købe, og at producenterne skulle lade være med at producere dem for billigt og lade være med at udgive tilbudsaviserne. Det er jo svært.

Er det ikke bedre, at vi simpelt hen får en dialog og debat ude blandt forbrugerne – også gennem det, der er lagt op til i dette råd for mad-